

ročník I.

úterý 19. ledna 2021

Turnov: hřbitov na Hrušticí, Granát, Fotoklub Safir * Pivovar Malý Rohozec – 170 let
Lyžování na Turnovsku a Semilsku * Jičínsko: vinice na úbočí Zebína
Jilemnice: oprava sochy sv. Karla * Rekonstrukce hradů a zámků: Kost a Zákupy
Liberec – Severočeské muzeum po rekonstrukci * Malíř Trosek a trosek: Hugo Ullik

Vyskeř – kostel Nanebevzetí Panny Marie

Milí čtenáři!

Přestože jsem zaslal první číslo Trosečníka na tři stovky e-mailových adres, nikdo neprotestoval, přihlásili se dokonce další, Fanouš z Veselé poslal ho dál, paní ředitelka českorajského Geoparku udělala mu reklamu a dala ho na jejich stránky, někteří poslali tipy na své akce a někteří prostě jen pochválili.

To hřeje a zavazuje.

Jedenáct článků z Českého ráje a okolí se mi podařilo nashromáždit už během týdne, tedy by mohl být Trosečník týdeníkem, jen prosím – protože jsem v minulých dnech řešil hned pět jiných uzávěrek – nebudu to brát jako dogma.

Ale že je to fajn, že se toho tolik v tom našem Českém ráji děje! Pěkné počtení!

Milan Fefík Podobský

turnov

Turnov připravuje opravu pomníků z prusko–rakouské války

Malý vojenský hřbitov se třemi pomníky byl zřízen v 70. letech 19. století u kostela sv. Matěje na Hrušnici. Připomíná památku vojáků zemřelých ve vojenských lazaretech na území Turnova v prusko – rakouské válce v roce 1866. V průběhu válečného konfliktu zde zemřelo 30 pruských, 20 rakouských a 12 saských vojáků. Místo posledního odpočinku společně našli na hruštickém hřbitově. Některé pomníky ale byly zničeny při obnově kostela.

Restaurování souboru pomníků bude stát cca 100 tisíc korun. Rada města schválila podání žádosti o dotaci z programu Ministerstva obrany na zabezpečení péče o válečné hroby. V případě kladného vyřízení město získá finanční podporu ve výši 80 procent uznatelných nákladů.

Zdroj: D. Marek: Z Velkého Turnova – Podoba města v časech nedávno minulých

Kostel sv. Matěje byl původně gotický, neznámo kdy byl přestavěn do barokní podoby. V noci z 3 na 4. srpna 1890 vyhořel, obnoven byl roku 1894.

/ Turnovsko

* Granát Turnov má jako jediný podnik v českých zemích právo těžit granát. Těží ho v Podsedicích na Litoměřicku a od dubna 2019 i v Dolní Olešnici na Trutnovsku.

V Podsedicích ročně ze zhruba 24 tisíc tun zeminy vytěží kolem 350 – 400 kilogramů čistých granátů. Z tuny zeminy zde

vyberou kolem 10 až 20 gramů granátu. V Dolní Olešnici na Trutnovsku vytěží na tunu kolem 80 gramů granátu.

Dvouhektarové ložisko v Dolní Olešnici může podle geologického průzkumu vydat okolo sedmi set kilogramů vzácné suroviny. Oblast podkrkonošského Kalenského potoka, kudy prochází granátová žíla, skrývá odhadem 23 tun pyropů. Většinou v místech, kde nelze těžit, pod domy a komunikacemi. Těžaři pomocí povrchové těžby odkryli zlomek podkrkonošského naleziště.

Drahokamy se nacházejí v Dolní Olešnici pod vrstvou hlíny od půldruhého do tří a půl metru.

Předloni firma vytěžila 200 kilogramů grantu, loni jen 30 kilo. Tržby družstva se vzhledem ke krizi propadly o víc než 90 procent. Proto družstvo omezilo výrobu, propustilo čtyři desítky zaměstnanců a utlumilo těžbu v Dolní Olešnici. Zavřít těžbu ale neplánují. Uvedla to ČT 24.

Zdroj: Muzeum českého granátu Turnov

Tehdejší družstvo vzniklo sjednocením menších soukromých firem zlatníků v roce 1953. V té době se pracoviště družstva nacházela na různých místech, například v Českém Dubu, Dolním Bousově, Lomnici nebo Rovensku. Z důvodu roztržitosti provozoven a dílen se v roce 1957 začalo s výstavbou nové provozní budovy v Turnově na Výšince. O dva roky později se začala výroba soustřeďovat do nových prostor.

Tomáš Plecháč, MF Dnes

V roce 1961 došlo ke sloučení družstev Granát, d.u.v. Turnov, a Precious Turnov. Družstvo Granát vyrábělo šperky, Precious sdružoval brusiče drahokamů. Nové družstvo, které neslo název GRANÁT, družstvo umělecké výroby, prošlo v roce 1992 transformací a stalo se družstvem vlastníků, které soustřeďuje brusiče kamenů a zlatníky. Do vedení družstva byl v dubnu 2016 zvolen za předsedu představenstva Ing. Pavel Tvrzník. Družstvo mělo před krizí zhruba 240 zaměstnanců.

/ Zdroje: ČT 24, Vladislav Prouza, Právo

Z turnovského nádraží do Lanzarote

I přes zavřené galerie a výstavní síně se turnovskému fotoklubu Safír daří vystavovat fotografie. Místem je turnovská nádražní hala. Alespoň trochu cestující ukrátí čas a dostanou se – byť jen v duchu – dál než do Hradce. Vystavené snímky jsou totiž převážně z cest členů fotoklubu. Ta současná expozice je z Lanzarote.

Autorem snímků je Luboš Vránek z Tatobit, majitel grafického studia LUVR (studioluvr.cz). Výstava na nádraží vydrží do 20. března.

Luboš rád cestuje a zjevně miluje hory. Vystavoval fotky mj. z Albánie, Maroka, Íránu, také z Krkonoš a Novohradských hor. Rovněž je autorem knížek o Tunisku a Persii.

Lanzarote

Pozvánka na výstavu fotografií

Luboše Vránka

Výstava bude zahájena v hale nádraží v Turnově
6. 1. 2021 a potrvá do 20. 3. 2021

Výstavu pořádá fotoklub Safír Turnov za podpory fotostudia BJ

Výstavu pořádá fotoklub Safír Turnov za podpory fotostudia BJ

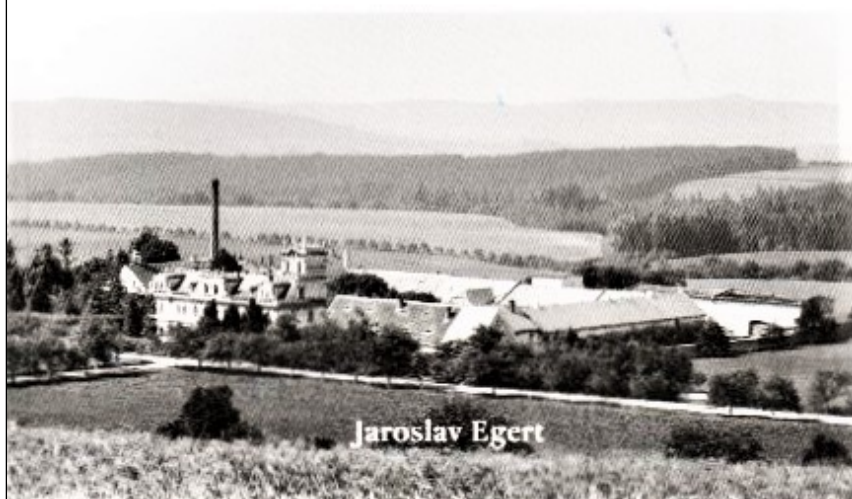
Malá ukázka fotografií Luboše Vránka

turnovsko

Malorohozecký pivovar vznikl před 170 lety a neprošlo to jen tak – zrodila se kniha.

Tedy – pivovar založil v roce 1850 Ferdinand Unger, majitel „zámku“ v Malém Rohozci, a následně ho provozoval jeho syn Karel a potom vnuk, rovněž Karel.

170 LET PIVOVARU NA MALÉM ROHOZCI

Ten v roce 1910 pivovar včetně velkostatku prodal nově vzniklé společnosti Společenský pivovar a velkostatek hostinských, společnost s ručením omezeným, Malý Rohozec u Turnova. Takto pivovar fungoval do roku 1924, kdy se přeměnil na akciovou společnost.

V roce 1948 byl pivovar v Malém Rohozci znárodněn a stal se součástí národního podniku Severočeské pivovary a později součástí Východočeských pivovarů, se sídlem v Hradci Králové.

V roce 1994 byl pivovar privatizován ve veřejné soutěži vyhlášené Fondem národního majetku. Špatné hospodaření tehdejších majitelů

přivedlo pivovar až téměř ke krachu. Změna k lepšímu nastala pro pivovar 1. července 2004, kdy byla založena nová společnost PIVOVAR ROHOZEC, a.s. Byly zahájeny významné investice směřující k zajištění vysoké kvality piva. Tradiční způsob výroby však zůstal na Rohozci zachován. Pivo se vyrábí v zásadě podobným způsobem, jak jej původně vyráběli už naši předkové začátkem minulého století. Došlo k návratu tradičních značek, taky se zrodily nové – Rohozec, Skalák, Podskalák, Prometheus.

Dnes se pivovar skví v nové kráse. Návštěvníci, kráčí po opraveném dlážděném nádvoří s kašnou uprostřed, budovy mají novou fasádu a nad hlavami pravidelně odbíjejí pivovarské hodiny...

Byli jsme tu na návštěvě s přítelem Várkou – ten má kořeny ve Veselé (u Semil) – byť popravdě hlavním cílem naší vizitace nebyl pivovar, ale jeden malorohozecký dům, kde se roku 1799 narodil můj 6krát pra-dědeček František Marek, pozdější hostinský v Leskově a nakonec Ohařicích.

Nevím, kde je kniha Jaroslava Egerta *170 let pivovaru na Malém Rohozci* všude k dostání, ale za 200 korun je k mání na obecních úřadech v Modřišicích, Karlovicích – Sedmihorkách a Jenišovicích.

Zdroj: Pivovar Rohozec

BENEŠOV u SEMIL + KOŠŤÁLOV + TURNOV – Příroda má bílou čepici a mnohde uchystali běžkařské tratě. Naše fotka je z Kundratic u Košťálova, kde je stopa upravena, totéž hlásí Benešov u Semil a po domluvě s Městskou sportovní Turnov vznikly stopy i na in-line okruhu v Maškově zahradě, kde je středová část upravena pro bruslení a okolo vedou dvě stopy na klasiku. Dvě paralelní stopy vedou i po obvodu louky u parkoviště.

Zdroj: stránky městysu Libštát

Foto: Klub lyžařů Turnov, zdroj: stránky města

Soukromá firma chce pod Zebínem, vysadit vinohrad

Rada města Jičín schválila propachtování části pozemků pod Zebínem o celkové výměře cca 0,6 hektarů. Pachtýřem bude firma Jetel, zastupovaná panem Petrem Mrázem. Firma na předmětných pozemcích chce vybudovat vinohrad.

Části pozemků jsou nyní zarostlé dřevinami a plevelem. Pachtýř je v součinnosti s dendroložkou městského úřadu, paní RNDr. Smolíkovou, na vlastní náklady odstraní. Pozemky zrehabilituje, oplotí a vysadí zde vinnou révu.

Celá lokalita Zebína je přírodní památkou a je pod správou Odboru životního prostředí Královéhradeckého kraje, který se musí k danému projektu vyjádřit a určit rozsah záboru pro vinohrad.

Rada města tudíž prozatím schválila předběžný záměr, vyjádření bude na Krajském úřadě KHK. Dle předběžných konzultací s pracovníkem krajského odboru životního prostředí není problém pozemky vyčistit od dřevin s tím, že historicky byly svahy Zebína využívány k zemědělské činnosti. V lokalitě se nepochybně nacházel sad, protože dodnes zde vidíme růst třešně.

Nový vinohrad by se rozkládal v oblasti mezi psím útulkem a zebínským hřbitovem.

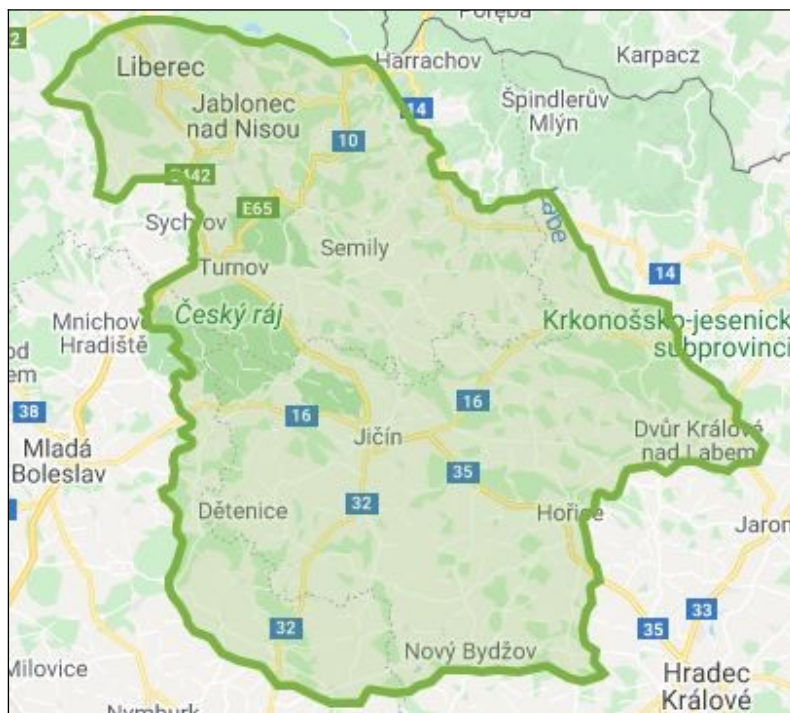
WWW.NAKUPPODNOS.CZ

Nový on-line obchod
s potravinami na Jičínsku

Rozvozová doba:

Pondělí - neděle: 6:00 - 22:00

Možnost telefonních objednávek: +420 725 005 355

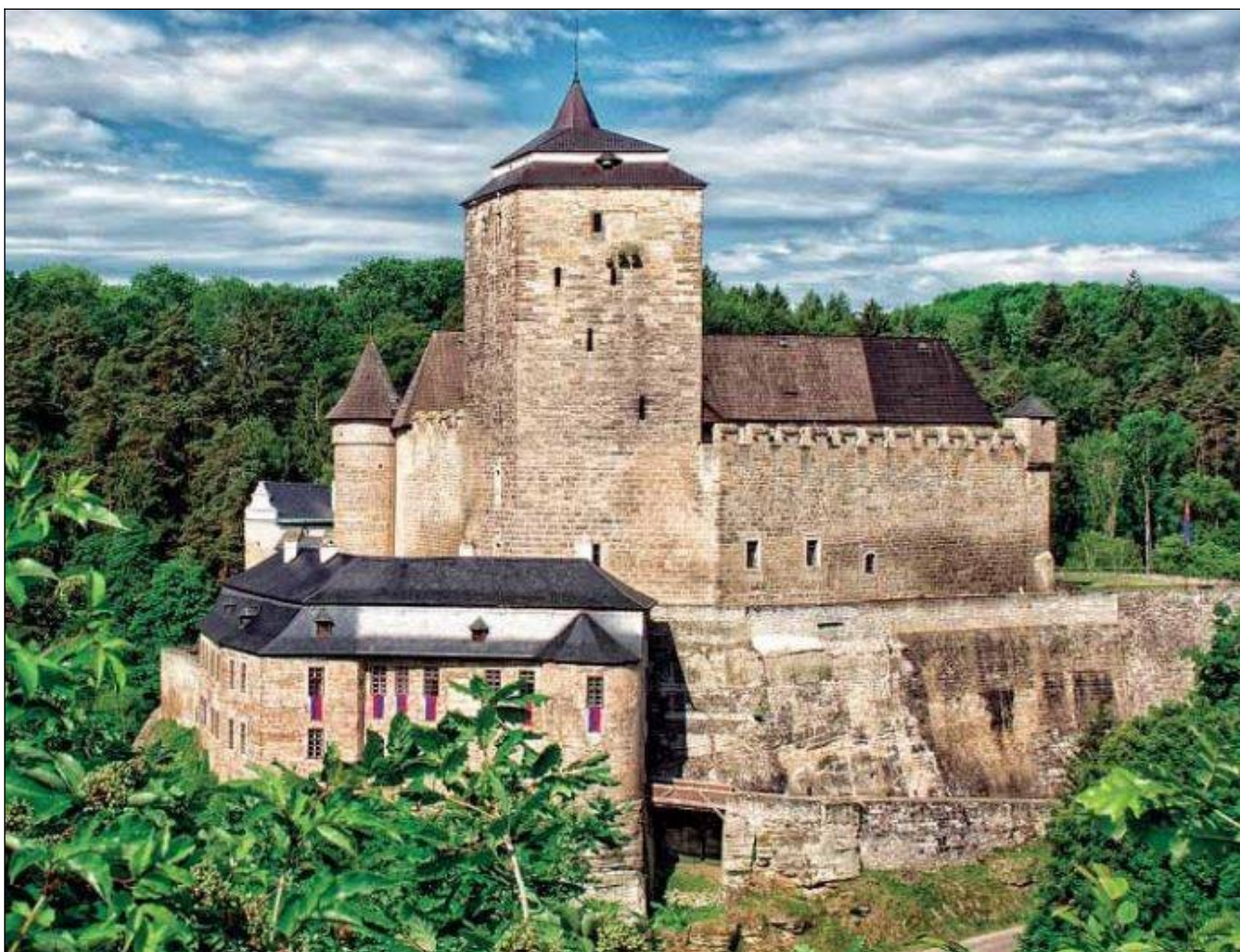
Zdroj: Nakuppodnos.cz

sobotecko

PODKOST – Oprava gotického hradu Kost na Jičínsku, která začala na podzim 2019, je hotová z více než dvou třetin. Dosud se postavělo zhruba 66 milionů korun z celkových asi 100 milionů korun, které zahrnují i projektovou dokumentaci, archeologický průzkum nebo restaurátorské práce. Rekonstrukce památky by měla skončit do konce roku 2021. ČTK to řekl kastelán Jan Macháček. Hrad patří rodině Kinských dal Borgo.

Podle Macháčka se podařilo dokončit v areálu hradu archeologický průzkum, terénní práce, opravu hradebního zdiva a většiny povrchů paláců. „Zbývá západní strana Vartemberského paláce, západní strana hradeb a většina povrchů nádvoří, kde se provádí nové dláždění.“

Současná rekonstrukce je nejkomplexnější v novodobé historii hradu. Zahrnuje stabilizaci podloží pod hradem, odvodnění areálu a sanaci a stabilizaci parkánových a hradebních zdí. Náklady na rekonstrukci jsou asi 100 milionů korun, dotace z evropského programu IROP pokryje 80 procent nákladů.

foto: Desenské noviny

Archeologický výzkum zpřesnil datování vzniku hradu a také podobu, jakou měl ve 13. století. „O Kostí se uvažovalo v počátcích jako o menší tvrzi, která měla jednu obrannou věž a jinak byla tvořena dřevěnou palisádou a dřevěnými stavbami. Díky archeologickému výzkumu jsme zjistili, že od svého počátku byla Kost na svoji dobu poměrně velkým hradem, měl vstupní kamennou bránu a velkou obrannou věž, která mohla dosahovat výšky až 30 metrů. To, že už ve 13. století se nejednalo o malý dřevěný hrádek, ale skutečně velký kamenný hrad, je pro nás zásadní změna,“ řekl ČTK Macháček.

Podle něj výzkum také posunul vznik hradu o několik desetiletí do minulosti, a to do poloviny 13. století. „Nelze to tvrdit stoprocentně, ale je to naše teorie. Musíme počkat na vyhodnocení nálezů,“ dodal Macháček.

Oprava památek ve městě: Zvědavá ulička, římsa kostela, socha sv. Karla

V rámci Programu regenerace MPR a MPZ byly v roce 2020 také podpořeny dvě akce obnovy objektů v jiném než obecním vlastnictví, a sice: rekonstrukce zděné přístavby objektu čp. 118 ve Zvědavé uličce a oprava korunní římsy kostela sv. Vavřince.

Dům čp. 118 ve Zvědavé uličce prochází celkovou rekonstrukcí již několik let, dokončením letošní etapy (rekonstrukce zděné přístavby) se pak práce velmi přiblíží k dokončení; následovat budou interiéry, terénní úpravy a úprava zahrady. Dům v samém středu Zvědavé uličky, jilemnického turistického lákadla, tak bude znovu ozdobou.

Ted' k rekonstrukci korunní římsy kostela sv. Vavřince. Kamenná korunní římsa kostela byla již v minulosti vícekrát opravována. Opravu si vynutila nesprávně provedená oprava střechy kostela. Okraj střechy byl opraven tak, že subtilní novodobé námětky byly opřeny přímo o kameny korunní římsy a ty pak na několika místech praskly, na dvou místech pak uvolněné kameny dokonce spadly z výšky cca 20 m na chodník. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Několik dlouhých měsíců bylo věnováno průzkumům a přípravě akce. Nakonec se opravu okraje střechy kostela podařilo zrealizovat a zajistit tak bezpečnost prostoru pod římsou.

Na obě výše popsané akce obnovy přispělo město částkou celkem 137 tisíc Kč.

V roce 2020 se podařilo zrealizovat ještě další tři akce obnovy kulturních památek v obecním vlastnictví, vše v rámci areálu zámeckého parku. Zmiňme celkové restaurování sochy sv. Karla v zámeckém parku.

Během restaurování se ukázalo, že socha velmi pravděpodobně držela v ruce žezlo. Nicméně se nepodařilo z žádných pramenů zjistit, zdali bylo žezlo kovové (i když je to nejpravděpodobnější) a jaká byla jeho podoba. Žezlo se nakonec sv. Karlovi Velikému do ruky nevrátilo. Vraceny naopak byly – a to po dohodě s odborným garantem, V. Němcem z NPÚ, restaurátorem P. Rolečkem, investorem a MěÚ – pozlacené křížky na vrchol jablka a koruny. Za zmínku bezpochyby stojí, že zrovna sv. Karel Veliký příliš do kamene tesáván nebyl a kamenných soch tohoto světce v Čechách a vlastně i v Evropě nalezneme jen poskrovnu (známá je např. socha sv. Karla Velikého v Kutné hoře v blízkosti chrámu sv. Barbory). Daleko častěji byl sv. Karel Veliký zpodobňován z bronzu nebo jiných slitin (překrásná plastika sv. Karla z roku 1620 je k vidění v Cáchách). Máme tedy v Jilemnici raritu!

Ale zpět k našim památkám. Mimo území MPZ byla v roce 2020 dokončena celková revitalizace tzv. starého hřbitova. Na základě výsledků studentské architektonické soutěže zde byla vybudována nová betonová zeď s výklenky pro umístění historických barokních náhrobků, které čekaly na své umístění v exteriéru po restaurování od roku 2011.

/ Petra Fišerová, Jilemnice – zpravodaj města

*

**SHOZ SNĚHU
a
RAMPOUCHŮ**
volejte 24 hodin
tel. 777 002 432

- ze všech druhů střech, ploch a prostranství
- horolezecká výbava, frézovací technika
- proškolení zaměstnanci na práci ve výškách
- kvalitní a rychlá práce bez poškození majetku
- příznivé ceny

*

liberecko

Severočeské muzeum v Liberci je po rekonstrukci. **Kdy přivítá první návštěvníky?**

Téměř bez obecnstva se 28. prosince po třech letech otevřelo Severočeské muzeum v Liberci. Samo datum napovídá, že to bylo bez návštěvníků. Muzejníci se těší, až budou moci celou proměnu ukázat veřejnosti. Budova prošla od února 2018 rozsáhlou rekonstrukcí, která vyšla na 143 milionů korun.

Severočeské muzeum v Liberci bylo založeno v roce 1873 jako uměleckoprůmyslové muzeum a v českých zemích je nejstarším muzeem tohoto typu. Depozitáře ukrývají přes 700.000 sbírkových předmětů. Má bohatou knihovnu a tři sbírková oddělení - přírodovědecké, historické a umělecko-historické. Expozice byly zastaralé, budova potřebovala zásadní modernizaci a bezbariérový přístup, dostala například i klimatizaci, moderní zabezpečení nebo osvětlení.

Budova muzea na Masarykově třídě v Liberci byla postavena v letech 1897–1898 podle návrhu prof. Fridricha Ohmanna z Prahy v romanticko-historizujícím stylu. Po stavební stránce propojuje typy sakrální a palácové architektury.

Autorem nových expozic je pražský architektonický ateliér *Hlaváček – architekti* pod vedením prof. Michala Hlaváčka, který v roce 2016 vyhrál výběrové řízení.

„Návštěvníky bych pozval na prohlídku toho největšího exponátu, hádejte kterého – samotné budovy muzea. Ten dům byl postaven jako úžasný 3D labyrint historie. Z věže, která je kopií renesanční liberecké radniční věže, můžete projít třeba až do velkého výstavního sálu, který připomíná středověkou baziliku a z něj pokračovat kolem pseudoklásterského nádvoří až do kopie libereckého tkalcovského domu z konce 18. století, kde je nyní expozice libereckých hudebních automatů. Společně s architektem jsme tento labyrint historie ještě dál rozšířili, takže v některých místnostech jsou obří vestavby nových expozic nebo se nově dostanete do historických kanceláří muzea, kde vznikl volně přístupný depozitář sbírkových předmětů,“ uvedl ředitel muzea Jiří Křížek.

Zdroj: Liberecký kraj

Kromě obnovené expozice hudebních automatů, pro kterou letos firma Petrof dodala unikátní systém Pianoforce, může v prvním podlaží návštěvník vidět expozici Fragmenty Liberce. Muzeum tím vzdává hold minulosti města. Stovky jedinečných sbírkových předmětů, které jsou spjaty s historií Liberce, nebyly desítky let z prostorových nebo technických důvodů vystavené.

„V nově rozšířené části severního křídla muzea najdou návštěvníci Sejf – čtyři sály sbírkových depozitářů, které budou volně přístupné veřejnosti. Zde se budou moci návštěvníci prakticky seznámit se základními postupy, kterými se v muzeu evidují a deponují sbírkové předměty,“ doplnil ředitel Křížek.

Horní podlaží muzea je v celém rozsahu určeno expozici s názvem **Krása + užitek**, která je věnována uměleckým řemeslům a užitému umění. Díky mimořádně bohatým sbírkám kurátoři představili vývoj lidské zručnosti a dovednosti v kontextu evropského umění posledních 2 tisíciletí.

Na rozloučenou i pro štěstí si při odchodu návštěvníci mohou na schodišti pohladit nové muzejní strážce – bronzové sochy lva a lvice, které pro obnovené muzeum navrhl sochař Jaroslav Róna.

za humny

Námítky neprošly. Rekonstrukci Zákup za 174 milionů již nic nebrání v cestě

ZÁKUPY – Námítky uchazeče vyloučeného ze soutěže o zakázku na rekonstrukci jižního křídla zchátralého hospodářského dvora u zámku v Zákupích u Úřadu na ochranu hospodářské soutěže neprošly. Úřad je zamítl a obnova má tak zelenou.

„Dostali jsme rozhodnutí z ÚOHS minulý týden, že nebylo nic porušené, takže teď se ladí uzavření smlouvy s generálním dodavatelem,“ řekl ředitel Územní památkové správy na Sychrově Miloš Kadlec. „Předpokládám, že na konci ledna budeme předávat staveniště a uvidí se, jak zahájení prací umožní klimatické podmínky,“ dodal. Obnova jižního křídla by měla skončit nejpozději do konce příštího roku.

Zdroj: Kudy z nudy

Hospodářský dvůr v Zákupích z druhé poloviny 17. století je národní kulturní památkou, jednou z nejohroženějších v Libereckém kraji. Ve vlastnictví státu je od roku 2003 a podle odhadu je na jeho celkovou obnovu potřeba 600 až 700 milionů korun. V první etapě chtějí památkáři zachránit jeho nejcennější část, což je bývalá konírna, v níž bývalo ustájeno až 60 koní. Na přeměnu konírny ve výstavní prostory se podařilo památkářům získat evropskou dotaci přes 95 milionů korun.

Foto Zákupák, Zdroj: Wikipedie

Firmu, která rekonstrukci udělá, památkáři vybírali od poloviny roku 2019. První výběrové řízení se kvůli připomínkám firem k zadávací dokumentaci muselo několikrát prodloužit a nakonec zrušit, neboť nabídky byly nad stanoveným limitem 107 milionů. Opakované výběrové řízení už bylo bezlimitní, neboť situace na stavebním trhu se od doby vzniku projektu výrazně změnila. Ceny prací

i materiálu za poslední léta výrazně stouply a památkáři se obávali, že by soutěž museli znovu zrušit, pokud by nastavili limit. To potvrdilo i opakované výběrko. Památkáři očekávali ceny kolem 124 milionů korun bez daně a uspěl uchazeč s nabídkou o 20 milionů vyšší. S daní je tak cena 174,23 milionu korun. Vyloučený uchazeč sice nabídl cenu nižší, nesplňoval ale kvalifikační předpoklady, jež byly postavené zejména na referencích statiky. „Protože statika je jedním z klíčových problémů hospodářského dvora v Zákupích,“ uvedl již dříve Kadlec. Jeden z členů vyloučeného sdružení firem považoval takto nastavené kvalifikační předpoklady za diskriminační, s námitkami ale u antimonopolního úřadu neuspěl.

/ Archiweb – ČTK

výtvarno

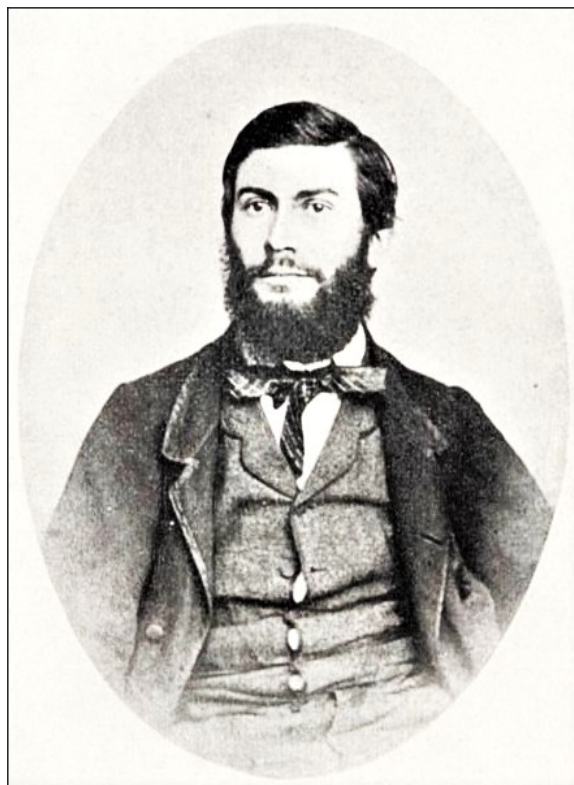
Vraž tam skálu a hrad!

Receptář malíře – romantika Huga Ullika

Česká krajina v době Ullikových studií byla na rozcestí mezi „ideálním komponováním a reálním popisem.“

Hugo Ullik si vybral cestu první – z dnešního hlediska už nemůžeme soudit, bylo-li to správné, nebo ne.

„Vyšel původně z Haushoferova historisujícího krajinářství, ale celý potomní jeho vývoj se odehrával v atmosféře citění romantického. Charakterisuje ho záliba v krajině malebné, se starým, bizarním stromovím, skalami a plných idylických koutů a překvapivých a rozmanitých výhledů, scenerie složitě komponované a přizdobené, výhledy v zelená údolí, z nichž se na kopcích zdvíhají zdi starých hradů,“ napsal čtyřicet let po Ullickově předčasné smrti malíř a kritik Otakar Mrkvička (1898 v Příbrami – 1957 v Praze) v Lidových novinách a napsal to víceméně přesně.

Hugo Jan Nep. Ullik přišel na svět 14. května 1838 na pražské Malé Straně v Hroznové 494/10, o tři dny později ho u Jezulátka pokřtil známý farář Karel Ullick, v té době působící v našem Bubenči; byli-li nějak rodinně spřízněni, neumím povědět.

Hugo Ullik byl synem soudního úředníka v Berouně, tam trávil dětství. V letech 1854–61 studoval na pražské akademii v krajinářské škole Maxe Haushofera (1811 v Mnichově – 1866 v bavorském Starnbergu), přímým spolužákem Havránka tedy nebyl. Poprvé vystavoval roku 1860 v Krasoumné jednotě. V 60. letech žil v neutěšených finančních poměrech, maloval v okolí Salzburgu a marně žádal o státní stipendium. V letech 1871–74 pokračoval ve studiích v mnichovské krajinářské škole Eduarda Schleicha, v Mnichově žil do 77. roku. Byl členem Spolku sv. Lukáše (50. léta), Krasoumné jednoty (1875–79) a Umělecké besedy (1863–1881).

Pasáček u zříceniny se loni dražil u Hejtmánků

Po návratu do Prahy – od července 1877 do 1880 – pracoval v Proza-tímním divadle; po Eduardu Heroldovi (1820 v Praze – 1895 tamtéž) byl dalším českým malířem, který se podílel

na postupném nahrazování tzv. typových divadelních dekorací individuálními.

Názorně se to projevilo ve výpravě k opeře Bedřicha Smetany *Tajemství* (1878), pozoruhodná byla i jeho výprava Meyerbeerovy *Afričanky*, kdy řešil technický problém pohyblivého a rozpadajícího se korábu na scéně, i jeho poslední výprava v Prozatímním divadle, Verneovy *Děti kapitána Granta* (1880), která dokázala jeho malířskou i technickou schopnost zpřítomnit rozmanitá exotická prostředí v různých ročních obdobích.

Plátno *Zvířetice* je v majetku Národní galerie

Vytvořil opony pro divadelní spolky v Berouně a Nymburku, dekorace maloval i v Prešpurku čili Bratislavě a pro nově otvírané německé divadlo v Plzni, taky pro ochotnické spolky v Lounech, Mladé Boleslavi, Kouřimi i jinde.

Jako ilustrátor přispíval kresbami českých hradů do časopisů *Květy* a *Světlozor*. Ullikovy hrady mají nejen uměleckou, ale i dokumentární cenu, neboť zachycují starý stav zřícenin, dnes již mnohem více sešlých, i starý stav hradů, které utrpěly různým restaurováním.

V listopadu 1864 se oženil s o rok starší Marií Apolenou Freitovou z Prahy. Děti neměli.

Často se stěhovali – ze Starého Města (1007, dnes v místě *Revoluční 724/7*), do Nového (*Myslíkova 259/10*, *Myslíkova 1343/24*), i na Malou Stranu (*Dražického náměstí 60/4*).

Zemřel na zápal plic 9. ledna 1881 – tedy dvačtyřicetiletý – v Žitné 655/17, v domě vedle známé restaurace U Pravdů. Pochován je na Olšanech (*IV, 1, 18*). Deset let po smrti byl svými obrazy zastoupen na Jubilejní výstavě v Praze

(Staroměstské náměstí v Praze, Křivoklát, Střekov). Právě obraz Střekova / FOTO byl před časem vydražen u Kodla za 1,15 milionu korun, jiná jeho plátna se dražila kolem 300 tisíc.

Tahle verze Trospek mi přijde trochu podivná, odkud to může být? – Níže Křivoklát

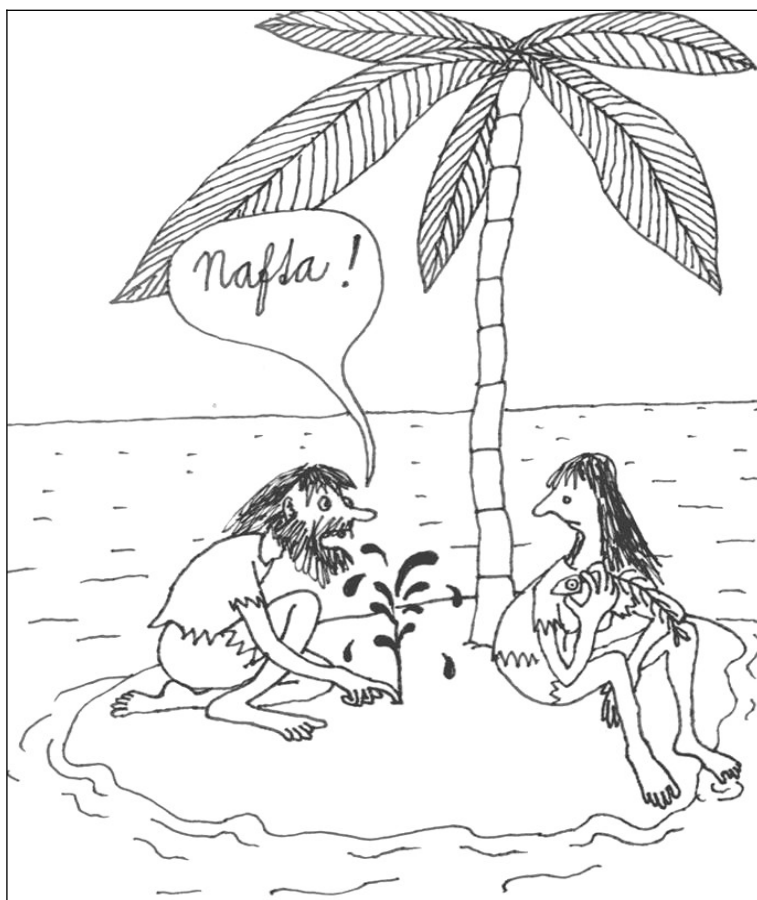

Přístav v Karlíně – níž Prokopské údolí u Prahy

/ Zdroje: Národní listy, 1881; Otakar Mrkvička, Lidové noviny, 1943;
Jiří Hilmera, Věra Velemanová, Česká divadelní encyklopedie

hrdý okýnko

Michal Hrdý

sorry

Možná budeme jednou vyprávět dětem, jak jsme nemohli chodit do hospody.
Ale možná jim budeme vyprávět, jak jsme do hospody chodit mohli.

Marek Simon

Tomáš Souček

Jan Farkas

Trosečník – kulturně společenský e-zin * vydavatel a redaktor: Milan Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * rozšiřování vítáno, opisování taky
nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!